

ת"פ 3798/09 - מדינת ישראל נגד רמזי כסתירו,רמי כסתירו,ראפת כסתירו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 3798/09 מ.י. יחידת תביעות ש"י נ' כסתירו ואח'

ת"פ 36836-08-10 מדינת ישראל נ' כוסתירו

המאשימה מדינת ישראל ע"י תביעות מחוז ש"י

נגד

הנאשמים 1. רמזי כסתירו

2. רמי כסתירו

3. ראפת כסתירו

בפני כבוד השופטת חנה מרים-לומפ

גזר דין

כללי

1. הנאשמים, שלושה אחים, הודו ביום 11.10.12, בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: החוק), בכך שביום 11.6.09 בתחנת הדלק בכניסה לקריית ארבע הם תקפו בצוותא חדא את מר איסק איסרס (להלן: המתלונן), אשר עבד כמאבטח בתחנת הדלק.

2. הנאשמים החנו את רכבם במקום האסור בחניה בשל סכנת התלקחות. בשל כך החל ויכוח בין הנאשמים למתלונן. בהמשך הנאשמים יצאו מרכבם והיכו את המתלונן בידיו ברגליו ובראשו, כאשר בחלק מהזמן הוא שרוע על הקרקע. המתלונן ניסה להגן על עצמו ורק בסיוע קרוב משפחתם של הנאשמים הופסקה התקיפה.

3. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות בחזה, בגפיים ובגב וכן קשיי נשימה.

4. במסגרת הסדר הטיעון הגבילה עצמה המאשימה לעתור לעונש של 8 חודשי מאסר בעוד שב"כ הנאשמים חופשית בטיעוניה. כמו כן הסכימה המאשימה לבחון את עמדתה בשנית לאחר קבלת תסקיר וחוות דעת הממונה על עבודות השירות. עוד הוסכם כי המתלונן יפוצה.

5. בישיבת יום 5.5.13 צרף נאשם 2 את ת.פ. 36836-08-10 והורשע בעבירה של ארגון שירותי הסעה של שוהים בלתי חוקיים, עבירה לפי סעיף 12א(ג) לחוק הכניסה לישראל התשי"ב - 1952.

6. נאשם 2 הורשע בכך שבין התאריכים 25.5.10 ועד 18.7.10 ארגן שירותי הסעה לשוהים בלתי חוקיים בתמורה לתשלום. הנאשם יצר קשר עם סוכן משטרתי כדי לארגן שירותי הסעה וביום 11.7.10 נפגש עם הסוכן בתחנת

עמוד 1

הדלק והמתין במשך מספר שעות לפועלים. בסיועו של הסוכן הוא העביר את הפועלים לסוכן כדי שיעברו את המחסום בעוד שהנאשם בדק את הדרך. הנאשם הודיע לסוכן כי הדרך אינה פנויה ואמר לו להוריד את הפועלים.

תסקירי שירות המבחן

7. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 עולה כי הנאשם הוא הבן הצעיר במשפחתו, כבן 25, נשוי, עובד בעבודה מסודרת כמנהל עבודה בחברת בניה. נאשם 1 מעולם לא השתלב במערכת החינוך באופן מסודר, הוא אינו יודע קרוא וכתוב ועובד מגיל 19 בעבודות שונות. במשך שלוש שנים החל מגיל 20 השתמש נאשם 1 בסמים ושתה אלכוהול וזאת על רקע תחושת אובדן שחש בשל פטירתו של בן דודו. כיום הוא הפסיק את צריכת הסמים ונמצא בבדיקות נקי.

8. קצינת המבחן שוחחה עם מעסיקתו של נאשם 1, וזו מסרה לה על מסירותו של נאשם 1 לעבודה, הוא משמש יד ימינה ומיועד לעבור קורס מנהלי עבודה.

9. נאשם 1 מסר לקצינת המבחן על הנסיבות שהובילו לביצוע העבירה והן, פציעתו הקשה של קרוב משפחתם התינוק שהיה אמור לעבור לאמבולנס בתחנת הדלק, המתלונן התווכח עם אחיו, גידף אותם ובשל התנהגותו וחוסר רגישותו לסיטואציה וכן בשל כך שהשתמש בסמים באותה תקופה התרחש האירוע.

10. קצינת המבחן ציינה את השינוי אותו עבר נאשם 1 מאז ביצוע העבירה. הוא נישא, עובד בעבודה קבועה, נגמל משימוש בסמים, הנאשם אף הופנה לטיפול היחידה לטיפול בהתמכרויות בדימונה. לדידה של קצינת המבחן שליחתו של נאשם 1 למאסר ולו בעבודות שירות, יורידו לטמיון את מאמצי השיקום שלו ויחשפו אותו מחדש לחברה שולית ממנה בחר להתרחק, סביבה העלולה להביא לאגרסיה במצבו ובשיקומו. קצינת המבחן המליצה להטיל על הנאשם של"צ בהיקף 160 שעות וצו מבחן לשנה.

11. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 עולה כי הנאשם בן 35, נשוי לשתי נשים ואב לשישה ילדים פעוטים שהגדולה שבהן כבת 8. נאשם 2 הוא בכור האחים, סיים 9 שנות לימוד והשתלב בשוק העבודה כדי לסייע לבני משפחתו.

12. נאשם 2 עבד בעבודות מזדמנות עד אשר הוגש נגדו כתב האישום בשל ארגון הסעות ומאז הוא שוהה במעצר בית.

13. אשר לעבירה, נאשם 2 לוקח אחריות חלקית לביצועה נוכח הנסיבות שהובילו לביצוע העבירה, בהן המתלונן עיכב את העברת התינוק לטיפול בשל סירובו לאפשר להם לחנות בתחנה. בהמשך הילד נפטר בבית חולים בישראל. קצינת המבחן סבורה כי גורמי לחץ אלה ומאפייני אישיותו של הנאשם הקשו עליו להכיל את תגובותיו של המתלונן והובילו להתרחשות האירוע. בהמשך, הנאשם השתלב בטיפול קבוצתי לצורך טיפול בשליטה בכעסים.

14. אשר לעבירת ארגון הסעת שוהים בלתי חוקיים, קצינת המבחן התרשמה כי היא משקפת את הדרדרות במצבו של נאשם 2 בשל קשר עם גורמים חברתיים שוליים, קושי בהשתלבות בתעסוקה יציבה ובשל העמדה שהנאשם אוחז בה של מתן היתר ולגיטימציה במצבים מסוימים, שלא לקבל על עצמו כללים וחוקים.

15. קצינת המבחן התרשמה כי נאשם 2 הפיק לקחים ממעשיו וזאת בשל המחירים שנאלץ לשלם בגינם, ובכלל זה מעצר הבית הממושך והשלכותיו על יכולתו להתפרנס. קצינת המבחן המליצה כי יוטל על נאשם 2 עונש של 6 חודשי מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי ומבחן.

16. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 3 עולה כי הנאשם בן 28, רווק המתגורר בבית הוריו בדימונה, עובד כנהג בהסעות. הנאשם נשר לאחר שלוש שנות לימוד, מגיל 15 עבד בעבודות שונות. נאשם 3 תאר אף הוא את הנסיבות הקשות שהובילו לביצוע העבירה. מסר כי התנהגות זו חריגה לאורחות חייו. קצינת המבחן התרשמה כי מדובר באירוע חריג בשל מצבו הרגשי באותה עת והמליצה על הטלת עונש מאסר שירות בעבודות שירות.

17. מתסקירי שירות המבחן עולה כי הוריהם של הנאשמים סובלים מבעיות בריאות, אביהם עובד כנהג הסעות ואימם עקרת בית. הם חונכו על פי ערכים נורמטיביים, והם בקשר טוב עם ילדיהם.

18. עוד עולה מתסקירי שירות המבחן כי המתלונן סרב לשתף פעולה עם קצינת המבחן ומסר כי כבר הביא את דבריו בפני רשויות האכיפה.

19. הנאשמים נמצאו מתאימים לבצע עונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות.

ראיות לעונש

עברם הפלילי של הנאשמים

20. לנאשם 1 זו מעידתו הראשונה והיחידה בפלילים.

21. לנאשם 2 שתי הרשעות קודמות הראשונה משנת 2007 בעבירה של הסעת שוהים שלא כדין שבגינה נדון לעונש של 14 ימי עבודות שירות ולמאסר מותנה, השנייה משנת 2009 בעבירה של שוטטות למטרה אסורה שבגינה נדון למאסר מותנה ולהתחייבות.

22. לנאשם 3 שתי הרשעות קודמות בעבירות של הסעת שוהים שלא כדין. העבירות בוצעו בשנת 2005. בשל הראשונה נדון הנאשם בשנת 2007 לשלושה חודשי מאסר אשר רוצו בעבודות שירות ובשל השנייה נדון בשנת 2008 ל-30 ימי מאסר אשר רוצו בעבודות שירות.

דיסק המתאר את האירוע

23. מסרטון המצלמות של תחנת הדלק, המתעד חלק מהאירוע, ניתן לראות את הנאשמים מכים את המתלונן, מפילים אותו לקרקע וכשהוא שרוע על הקרקע הם בועטים בו. מדובר באירוע שנמשך כשתי דקות. לאחר שבן משפחתם הפריד בין המתלונן לנאשמים, והנאשמים התרחקו ממנו, נראה המתלונן מתקרב בשנית לעבר הנאשמים מתעמת עימם ורק לאחר ששני אנשים מרחיקים אותו מהם הוא עוזב את המקום.

טיעוני ב"כ הצדדים

24. ב"כ המאשימה ביקשה מבית המשפט להטיל עונש אשר ידגיש את סלידת החברה משימוש באלימות כדרך לפתרון סכסוכים. היא הדגישה את חומרת האירוע, שכן שלושת הנאשמים תקפו יחדיו את המתלונן וגרמו לו לחבלות וכן לא הפסיקו את מעשיהם גם לאחר ששכב על הקרקע. עוד טענה כי הנאשמים לקחו אחריות חלקית למעשה. על כן היא בקשה להטיל על הנאשמים עונש מאסר של 8 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 6,000 ₪ לכל אחד מהנאשמים.

25. אשר לת.פ. 36836-08-10 אותו צרף נאשם 2, עתרה ב"כ המאשימה למתחם של בין 15 ל-24 חודשי מאסר, שכן הנאשם ארגן במשך חודשים שירותי הסעה והכל בתמורה לבצע כסף. ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטיעוניה ועתרה לעונש של 20 חודשי מאסר שכן לנאשם הרשעה קודמת בתחום והוא לא לקח אחריות מלאה למעשיו.

26. ב"כ המאשימה בקשה כי שני העונשים יצטברו זה לזה שכן העבירות בוצעו בזמנים שונים ופגעו בערכים מוגנים שונים.

27. ב"כ הנאשמים הדגישה כי הנאשמים לקחו אחריות מלאה למעשיהם, חסכו זמן שיפוטי ואת עדות המתלונן, וזאת למרות עמדתה המחמירה של המאשימה. הם מוכנים לפצות את המתלונן באופן מלא.

28. ב"כ הנאשמים טענה כי אין מדובר בבריונות קלאסית, אלא אירוע מצער שארע בשל מצב רגשי סוער בו היו מצויים הנאשמים, כאשר קרוב משפחתם הפעוט היה במצב של מוות מוחי והם ממתינים לאמבולנס שיפנה אותו.

29. ב"כ הנאשמים בקשה לתת משקל לחלוף הזמן, בכך שהנאשמים נעצרו בשל אירוע זה, וכן להתחשב בכך שמדובר בשלושה בני משפחה אחת כך שאם כולם ישלחו למאסר ולו בעבודות שירות המשפחה כולה תפגע. עוד בקשה להתחשב בנסיבותיהם האישיות של הנאשמים ובמיוחד במצבו הקשה של נאשם 2 שמפרנס שתי משפחות ושישה ילדים ושהה במעצר בית לתקופה ממושכת. לנאשם 1 נולדה ילדה ואף נאשם 3 התחתן לאחרונה.

30. ב"כ הנאשמים הפנתה לתסקירים המעמיקים שנעשו בעניינם של הנאשמים, אשר תארו את ההליך השיקומי אותו

עברו נאשמים 1 ו-2 ובקשה לאמץ את המלצותיהם להעדיף את הפן השיקומי ולהטיל על הנאשמים 1 ו-3 עונשי מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה ואף שירות לתועלת הציבור.

31. ב"כ הנאשמים טענה כי חלקו של נאשם 2 במסגרת הארגון היה משני. הוא שימש כסדרן והיה זנב לאריות. חלק מהרווחים הגיעו לידי, אך לא נתח משמעותי. אף בעבירה זו בקשה ב"כ הנאשמים לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות. עוד ביקשה ב"כ הנאשמים להטיל קנס משמעותי ולהימנע משליחת נאשם 2 למאסר.

32. עוד הוסיפה ב"כ הנאשמים כי ההליך הממושך היווה לנאשם עונש חינוכי ובתקופה זו עמדו במבחן ולא עברו עבירות. בנוסף הנאשם 2 שהה במעצר ובהמשך במעצר בית ממושך שממנו למד לקח.

33. הנאשמים 1 ו-3 מסרו בדברם האחרון כי אין להם מה להוסיף על דבריה של ב"כ, בעוד שנאשם 2 מסר כי הוא מצטער על מה שהיה.

מתחם העונש ההולם בת.פ. 3798/09

34. על פי סעיף 40 ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

35. הערך החברתי המוגן בבסיס עבירה זו הוא הגנה על שלמות גופו של אדם. המחוקק קבע כפל עונש כאשר מדובר בתקיפה בצוותא בשל פוטנציאל הנזק החמור יותר מעימות אלים תוך יתרון מספרי. כמו כן החמיר המחוקק בתקיפה שנגרמה ממנה חבלה. העונש המקסימלי הקבוע לצד עבירה זו הוא שש שנות מאסר.

36. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשמים עמדו שלושה מול המתלונן היכו אותו והמשיכו במעשיהם גם לאחר שנפל לקרקע וגרמו לו לחבלות בחזה בגפיים ובגב. המתלונן שהה במקום מתוקף תפקידו וכל פשעו היה כי הוא ביקש מהנאשמים להזיז את רכבם.

מנגד הנסיבות שהובילו לביצוע העבירה אינן שגרתיות. הנאשמים היו בסערת רגשות קשה בשל מצבו האנוש של קרוב משפחתם, שפינויו לבית החולים בישראל התעכב, ובזמן זה פנה אליהם המתלונן והתעקש כי יזיזו את רכבם. כמו כן יש להתחשב בכך שאין מדובר באירוע מתוכנן והחבלות אינן במדרג חומרה גבוה. עוד עולה מהסרטון המתעד את האירוע כי מדובר באירוע קצר, המתלונן מיד קם על רגליו, ולמרות ששני אנשים מרחיקים אותו מהנאשמים הוא שב להתעמת עמם ורק לאחר שהוא מורחק מהם האירוע מסתיים.

37. בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש הולם הוא בין 4 חודשי מאסר שירוצה בעבודות

שירות ועד ל- 14 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם 1

38. הנאשם היה בן עשרים בעת ביצוע העבירה, קרי בגיר צעיר, מדובר במעידתו הראשונה והיחידה בפלילים, הוא עבר הליך של גמילה מסמים, נישא, עובד במקום עבודה מסודר, אב לילד. לא ניתן להתעלם מחלוף זמן של כחמש שנים ממועד ביצוע העבירה ומהעובדה שבפרק זמן זה לא עבר הנאשם עבירות נוספות. הנאשם לקח אחריות למעשיו ומוכן לפצות את המתלונן. כמו כן שירות המבחן בא בהמלצה חיובית ביותר בעניינו וביקש מבית המשפט להסתפק בעונש של שירות לתועלת הציבור ומבחן.

39. בנסיבות אלה החלטתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולהטיל על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה וזאת כדי לא לפגוע במקום עבודתו ובהליך השיקום המשמעותי אותו עבר. לא מצאתי לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה נוכח חומרת העבירה והצורך לתת דגש להרתעת הרבים.

40. לפיכך החלטתי להטיל על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. 45 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו 30.8.09 עד 7.9.09. המאסר ירוצה בעבודות שירות בעמותת "יחדיו", בדימונה החל מיום 2.4.14. הנאשם מוזהר כי כל הפרה של תנאי עבודות השירות, לרבות מתן בדיקות שתן, עלולה להוביל להפקעתם ולריצוי מאסר ממש.

ב. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת אלימות.

ג. צו מבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר כי אם לא יעמוד בצו המבחן ידון עונשו מחדש.

ד. פיצוי למלונן (עת/1) בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.14.

העונש המתאים לנאשם 2

41. הנאשם היה כבן 30 בעת ביצוע העבירות, הוא האח הבכור, נשוי ואב ל - 6 ילדים, שני משקי בית של אשתו וגרושתו תלויים בו, הנאשם אינו עובד תקופה ממושכת בשל מעצר בית בו הוא נתון בשל התיק שצורף. הנאשם לקח

אחריות למעשיו, הביע חרטה עליהם, עבר סדנה ממושכת לשליטה בכעסים וקצינת המבחן התרשמה כי ההליך המשפטי הציב לנאשם גבולות. כמו כן התחשבתי בהמלצת קצינת המבחן כי יוטל על הנאשם עונש של מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות לתקופה המקסימלית וכן צו מבחן. עוד התחשבתי בחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירה וברצונו של הנאשם לפצות את המתלונן.

42. בניגוד לנאשם 1, לנאשם 2 שתי הרשעות קודמות והוא אף ריצה בעבר עונש של עבודות שירות. הרשעות אלה אינן בתחום עבירות האלימות, אך מדובר במי שכבר הורשע ולמרות זאת שב לבצע עבירות. בנוסף נאשם 2 עבר עבירה נוספת תוך כדי ניהול ההליכים בעניינו וגם קצינת המבחן התרשמה כי לנאשם קושי בקבלת גבולות המותר והאסור בשל מבנה אישיותו ולכן יש לתת דגש על הצורך בהרתעה אישית בעניינו בהתאם לסעיף 40 ו' לחוק.

43. לפיכך אינני מאמצת את המלצת שירות המבחן והחלטתי להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של השליש התחתון של המתחם וכן את העונשים כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו 30.8.09 עד 7.9.09.

ב. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי למלונן (עת/1) בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.14.

העונש המתאים לנאשם 3

44. הנאשם היה כבן 23 בעת ביצוע העבירה, מאז הוא נישא ועובד בחברת הסעות. הנאשם לקח אחריות למעשיו ומוכן לפצות את המתלונן. קצינת המבחן התרשמה כי מדובר באירוע חריג בשל מצבו הרגשי בו היה הנאשם נתון באותה עת והמליצה על הטלת עונש מאסר שירות ביצוע עבודות שירות ולא באה בהמלצה טיפולית בעניינו.

45. לנאשם שתי הרשעות קודמות שלא בתחום עבירות האלימות והוא אף ריצה פעמיים עונש של מאסר בעבודות שירות. אציין כי מדובר בעבר ישן, העבירות בוצעו בשנת 2005 ומאז ביצוע העבירה במשך כחמש שנים לא עבר הנאשם עבירות נוספות, הוא נישא לאחרונה ומנהל אורח חיים נורמטיבי.

46. נאשם 3 לא עבר הליך של שיקום, ולכן השיקולים בעניינו של נאשם 1 המצדיקים חריגה מהמתחם מטעמי שיקום אינם רלוונטיים, וכן יש להבדיל בין עניינו של נאשם 1 לעניינו של נאשם 3 בשל עברו הפלילי.

47. לפיכך החלטתי להטיל על הנאשם 3 עונש ברף התחתון של המתחם וכן את העונשים כדלקמן:

עמוד 7

א. 5 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו 30.8.09 עד 7.9.09. המאסר ירוצה בעבודות שירות במעון טללים דימונה, החל מיום 2.4.14. הנאשם מוזהר כי כל הפרה של תנאי עבודות השירות, לרבות מתן בדיקות שתן, עלולה להוביל להפקעתם ולריצוי מאסר ממש.

ב. 6 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מהיום על כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי למלונן (1/עת) בסך 5,000 ₪. הפיצוי ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.14.

מתחם העונש ההולם בת.פ. 36836-08-10

48. על פי סעיף 40 ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

49. אך לאחרונה קבע בית המשפט העליון ב-ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' זיו חמדי**, בנסיבות בהן אותו נאשם הסיע 25 שוהים בלתי חוקיים והתנהל כנגדו מרדף משטרתי, כי מתחם העונש ההולם רק בשל עבירת ההסעה, להבדיל ממתחם העונש בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, בין 5 ל-15 חודשי מאסר. בית המשפט העליון הדגיש את החומרה שבעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים.

50. במקרה של **חמדי** מדובר בהסעת נוסעים בנסיבות מחמירות, עבירה שהעונש הקבוע לצידה הוא עד שלוש שנות מאסר, בעוד שבמקרה דן מדובר בעבירה של ניהול או ארגון שירותי הסעה, עבירה מסוג פשע שהעונש הקבוע לצידה הוא עד 5 שנות מאסר, כך שהמקרה שבפניי חמור יותר. הנאשם הורשע בארגון הסעות במשך חודשיים, תמורת בצע כסף. הנאשם לא רק אירגן אלא אף השתתף בפועל ביום 11.7.10 בניסיון להעביר את התושבים הזרים במחסום חוסן.

51. מנגד לא פורטו בכתב האישום נסיבות הארגון והניהול ומה חלקו של הנאשם בביצוע העבירה, והמאשימה לא חלקה על כך שמעמדו של הנאשם בשרשרת הארגון הוא נמוך וכי שימש כסדרן וקיבל רק מקצת הרווחים.

52. לפיכך, בנסיבות אלה, נראה כי המתחם צריך להיות גבוה יותר מהמתחם שנקבע ב-ע"פ 2789/13 ועל כן אני סבורה כי מתחם העונש ההולם הוא זה: 8 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר.

העונש המתאים

53. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או מטעמי הגנה על הציבור, שכן מדובר בעבירה שהמניעים לביצועה הם כלכליים ונראה כי הליך השיקום של הנאשם שעבר סדנה לשליטה על כעסים אינו רלבנטי לעניין.

54. באשר להגנה על הציבור, אומנם מדובר במעידה שניה של הנאשם בתחום הסעת תושבים זרים אולם מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה מ-3.5 שנים ולכן נראה כי אין מקום לחרוג מהמתחם בשל שיקול זה אלא יש להתחשב בשיקול זה בתוך המתחם.

55. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפרטתי בסעיף 41 לגזר הדין.

56. עוד אתחשב בנטילת האחריות של הנאשם ובכך ששהה במעצר למשך למעלה מחודש ובהמשך שהה במעצר בית למשך תקופה של למעלה משלוש שנים וכן בחלוף זמן של למעלה משלוש שנים ממועד ביצוע בעבירה.

57. בהתאם לסעיפים 140'ו-140'ז לחוק, על בית המשפט לשקול שיקולי הרתעה במסגרת מתחם העונש ההולם. נראה שבמקרה זה יש לתת דגש על הצורך בהרתעת הרבים, שכן מדובר בעבירה נפוצה שיש בה סיכון בטחוני עצום וטמון בצידה רווח כלכלי ולכן הפיתוי הוא גדול. הדרך להרתיע את הרבים היא באמצעות הטלת עונש מאסר ממש, כפי שקבע בית המשפט העליון בעניינו של **חמדי** בפסקה י"א, שם קבע בית המשפט כי: **"יש חשיבות עצומה להרתעה, כיוון שמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי וזאת כדי שייצא כל צלול מטעמנו כנגד מעשים אלה."**

58. כמו כן יש לתת דגש על הרתעת היחיד שכן הנאשם הורשע בעבירה דומה, ריצה עונש מאסר בעבודות שירות ולמרות זאת הנאשם חזר לסורו. הנאשם הגדיל לעשות וביצע את העבירה בזמן שהתנהלו כנגדו ההליכים בת"פ 3798/09.

59. בנסיבות אלה החלטתי להטיל עונש של מאסר ממש ולא מאסר בעבודות שירות וזאת למרות המלצת שירות המבחן להטיל על הנאשם בשל שתי העבירות עונש מאסר אשר ירוצה בעבודות שירות. יחד עם זאת, בהתחשב בחלוף הזמן המשמעותי, בלקיחת האחריות של הנאשם, בתקופה הארוכה בה שהה הנאשם במעצר בית ופרנסת משפחתו נפגעה באופן משמעותי וכן בהתחשב בנסיבותיו האישיות, החלטתי להטיל על הנאשם עונש בלב המתחם.

60. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים כדלהלן:

א. 13 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו 12.7.10 עד 26.8.10.

ב. 10 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל מסוג עוון.

ד. אני פוסלת את הנאשם מלנהוג למשך 6 חודשים. הנאשם יפקיד את רישיונו במזכירות בית המשפט 1.4.14.

ה. 12 חודשי פסילה. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור על חוק הכניסה לישראל בתוך שנתיים מהיום.

61. מאחר שמדובר באירועים שונים ובערכים מוגנים שונים החלטתי כי העונשים ירוצו במצטבר, אולם נוכח תקופת המאסר הכוללת שאינה קצרה החלטתי שלא להטיל על הנאשם עונש של קנס, למרות שבעבירה זו יש צורך גם בענישה כלכלית.

62. לפיכך נאשם 2 ירצה עונש של 18 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו. על הנאשם להתייצב לריצוי עונשו ביום 1.5.14 בשעה 10:30 בבית המעצר בירושלים.

העתק גזר הדין יישלח לשב"ס, לממונה על עבודות השירות ולשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח אדר ב תשע"ד, 20 מרץ 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשמים.